

เงินตะลันต์

มัทธิว. ๒๕.๑๔-๓๐

คำนำ

มัทธิวได้บันทึกในพระคัมภีร์ตอนนี้เป็นเรื่อง “เงินตะลันต์” หรือการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า ได้กล่าวถึงชายสี่คน คนแรกเป็นนาย และอีกสามคนเป็นทาส (คนรับใช้) และได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของแต่ละคนว่าคนไหนที่ฉลาดและใช้ความสามารถมากน้อย ก็ดูได้จากการทำงานของเขา!

เรื่องตัวอย่าง มีหญิงชราคนหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เก็บเงินของตนเองและซ่อนไว้ในฟูกราวสีหมีขนบวม และนอนทับอยู่เป็นเวลานานถึง ๕๐ ปีโดยไม่มีผู้ใดทราบเลย วันหนึ่งนางเสียชีวิตลง และลูกชายได้ขนฟูกออกไปทิ้ง ก็สังเกตเห็นว่าในฟูกนั้นมีลักษณะเป็นกระดาษจึงฉีกดูก็พบเงินจำนวนดังกล่าว อนิจจา นางเสียชีวิตไปโดยไม่มีโอกาสใช้เงินนั้นเลย

ผู้เป็นนาย (ข้อ ๑๔-๑๕)

พระคัมภีร์กล่าวถึงนายคนนี้เป็นคนใจดี ใจกว้างใจทาส แทนที่เขาจะเก็บเงินเอาไว้เอง แต่กลับแจกจ่ายให้ทาสเอาไปลงทุน

คนแรกได้รับเงิน ๕ ตะลันต์ คนที่สองได้รับสองตะลันต์ และคนที่สามได้รับหนึ่งตะลันต์ เงินหนึ่งตะลันต์มีน้ำหนัก ๔๐ กิโลกรัม และมีการเทียบค่าของเงินหนึ่งตะลันต์มีค่าเท่ากับสีหมีขนบวมของไทยเรา มีคนตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมทาสแต่ละคนได้รับเงินไม่เท่ากัน นี่แสดงว่าผู้เป็นนายเลือกที่รักมักที่ชังหรือเปล่า?

คำตอบก็คือ นายให้เงินแก่ทาสแต่ละคนตามความสามารถ เขารู้ว่าใครมีความรับผิดชอบมากน้อยแค่ไหน มอบให้ตามความพอดีและจะไม่มอบให้มากเกินไปหรือน้อยเกินไป

บทเรียน : พระเจ้าทรงให้ความสามารถแก่คริสเตียนแต่ละคน ซึ่งเราเรียกว่า “ของประทานฝ่ายวิญญาณ” (Gift of Holy Spirit) หรือความสามารถพิเศษ ซึ่งบางคนมีมากและบางคนมีน้อย เพื่อให้ใช้ในการปรนนิบัติพระองค์ตามความเหมาะสม

ในของประทานฝ่ายวิญญาณอย่างน้อย ๑๑ อย่าง บางคนบอกว่าจริง ๆ แล้วเมื่อศึกษาพระคัมภีร์อย่างถี่ถ้วนจะพบว่าของประทานฝ่ายวิญญาณมีมากถึง ๒๕ อย่าง (โรม. ๑๒.๔-๘, เอเฟซัส. ๔.๑๒, ๑ เปโตร. ๔.๑๐-๑๑, ๑ โครินธ์. ๑๒.๘-๑๐, ๒๘)

บทเรียน : ประการแรก ทันททีที่คนใดคนหนึ่งกลับใจใหม่และเป็นคริสเตียน เขาจะได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจากพระเจ้า ประการที่สอง จงอ่านพระคัมภีร์เหล่านี้และค้นหาของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานแก่ท่าน

หน้าที่ความรับผิดชอบ (ข้อ ๑๖-๒๕)

พระคัมภีร์บันทึกว่า ทาสคนแรกได้รับเงินจากนายเป็นจำนวน ๕ ตะลันต์ จึงเอาไปค้าขายทันที และได้กำไรมาเท่าตัว (ข้อ ๑๖) คนที่สองก็เช่นเดียวกัน เมื่อรับเงินมา ๒ ตะลันต์แล้วก็เอาไปลงทุนและได้กำไรมาอีกเท่าตัว (ข้อ ๑๗)

ส่วนทาสคนที่สามทำแปลกกว่าเพื่อน เมื่อได้เงินมาหนึ่งตะลันต์ ก็ไปขุดดินและซ่อนเงินตะลันต์นั้นไว้ (นี่เป็นธรรมเนียมของคนยิว ซึ่งมักจะซ่อนเงินทองของตนเองไว้ในดินหรือตามโพรงและฝาผนังของบ้าน) ชายคนนี้ไม่ได้ทำเสีย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้ทำดี (แบบ “ความชั่วไม่มี ความดีไม่ปรากฏ”) ต่อมาภายหลังเขาชี้แจงต่อผู้เป็นนายว่า “เพราะนายใจแข็ง และชอบเกี่ยวผลที่มีได้หว่าน เก็บสำสมสิ่งที่มีได้โปรย วิธีที่ปลอดภัยที่สุดก็คือซ่อนเงินเอาไว้” (ข้อ ๒๔-๒๕) หรืออีกนัยหนึ่งเขากำลังต่อว่านายเป็นคนเห็นแก่ตัว

คำตอบของนาย (ข้อ ๒๖-๓๐)

ขอให้สังเกตการบริภาษของนายต่อทาสที่มีได้รับผิดชอบสิ่งที่มอบหมายให้เท่าที่ควรจะเป็น

๑) ไอ้ชาชาติชั่ว

เป็นคำคำที่เจ็บแสบมาก แสดงถึงว่าทาสคนนี้ไม่มีความดีประการใดอยู่เลย แม้ว่าเงินมิได้สูญไป แต่เขาก็ไม่ได้ทำให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา

๒) ไอ้คนเกียจคร้าน

พระคัมภีร์ได้ให้ภาพของสัตว์ชนิดหนึ่ง ที่มีอาการเฉื่อยชาชอบนอนขดตัวอยู่บนต้นไม้ตลอดทั้งวัน เอาแต่กินกับนอนเท่านั้น คนไทยรู้จักคำว่า “ขี้เกียจจนตัวขึ้นขน” หรือพวกสันหลังยาว (เอาแต่นอนตลอดเวลา)

สิ่งที่นายทำลงไปคือ “ยึดเงินตะลันต์จากทาสคนที่สามนี้ไปให้แก่คนที่หนึ่ง” (ข้อ ๒๘) เพราะเห็นว่าขึ้นให้เก็บเอาไว้ก็ไม่เกิดดอกออกผลแต่อย่างใด

สรุป

ในพระคัมภีร์ตอนนี้ พระเยซูคริสต์กำลังสอนเรื่องความรับผิดชอบของคริสเตียนทุกคน ตัวอย่าง มีเรื่องเล่าว่า เมื่อครั้งที่มอทท์คิดค้นการส่งโทรเลขได้เป็นครั้งแรก เขาส่งข้อความว่า “มีอะไรบ้างที่พระเจ้ามิได้ประทานแก่ท่าน?”

มีอะไรบ้างที่พระเจ้ามิได้ประทานแก่คริสเตียน พระองค์ทรงให้ชีวิต กำลังกาย สติปัญญา ความสามารถ ข้าวของเงินทอง เครื่องใช้ไม้สอย คำพูด เสรีภาพ ฯลฯ แต่เราได้ใช้สิ่งเหล่านี้ให้เกิดผลในพระราชกิจของพระองค์อย่างไรบ้าง

ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา เราจะได้รับคำชมเชยหรือคำแช่งสาป?